

[Axel Ivan Pedersen.]

de af boligministeren stillede ændringsforslag til vedtagelse. Jeg vil også takke de øvrige partier, fordi de har tilsluttet sig de fleste af disse.

Hvad angår de ændringsforslag, som socialistisk folkeparti har stillet, og de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Kai Moltke har fremsat i betænkningen i samme anledning, skal jeg sige, at begge dele er udtryk for ønsketænkning, der ikke er realpolitisk mulighed for at gennemføre. Flere af ændringsforslagene dækker i øvrigt de principielle synspunkter, som socialdemokratiet nærer på det boligpolitiske område, og som i øvrigt har været gældende i tidligere byggestøttelovgivning.

Hvis man imidlertid betragter den udvikling som har fundet sted, siden 1946-loven blev gennemført, må man erkende, at det er tvivlsomt, om det vil være rigtigt at genoplive alle principperne i denne lov, som i stor udstrækning gav anledning til misbrug, og som den dag i dag yder subsidier til et privat byggeri, som er opført i henhold til netop denne lov, og det til en befolkningsgruppe, som ikke har og heller aldrig har haft subsidier behov.

Jeg må derfor anbefale, at man stemmer imod disse ændringsforslag, og ligeledes at man stemmer imod de af venstre og det konservative folkeparti stillede ændringsforslag, som går ud på at videreføre den såkaldte liberalisering på boligbyggeriets område med alle de uheldige virkninger, som denne nu engang har for det store flertal af befolkningen.

Finn Poulsen: Under den udvalgsbehandling, vi har haft af dette lovforlag, har der naturligvis været arbejdet som sædvanligt i udvalgene, solidt og grundigt, men efter min mening har man ikke arbejdet med det, man egentlig skulle. Det egentlig grundlæggende i spørgsmålet om afskaffelse af bolignøden har vi ikke været inde på; jeg omtalte det nærmere under første behandling, og jeg skal ikke komme ind på det i detaljer. Jeg udtalte dengang håbet om, at det ville lykkes os at nærme vore mere principielle synspunkter til hinanden. Det er desværre ikke lykkedes. Der er ikke blevet skabt nogen tilnærmelse mellem venstre og regeringspartierne netop med

hensyn til disse mere grundlæggende synspunkter.

Fra regeringspartierne side ønsker man fortsat at fastholde det princip og den praksis, at løsningen på bolignøden her i landet ligger i forstærkede bemyndigelser til ministeren, øget kontrol, øget statsstøtte og efter lovforslaget en kunstig udvidelse af de sociale boligselskabers byggevirksomhed, men nogen drøftelse af de mere afgørende ting, først og fremmest spørgsmålet om huslejestop og ajourføring af lejeniveauet i den gamle boligmasse, har man altså ikke haft mulighed for at komme ind på. Det har ikke interesseret i denne forbindelse. Jeg tror, dette er en fejl. Skønt vi vel må erkende, at der har været en meget gunstig udvikling med hensyn til byggeriets omfang efter 1958-loven, og skønt dette er erkendt fra alle sider, vil man nu alligevel foretage det, jeg kalder et skridt tilbage. Man lægger på ny op til at lægge byggeriet i spændetroje. Jeg synes, det er forsigtigt sagt, når jeg siger det på den måde, at det forekommer mig, at den højtærede boligminister i uhyggelig grad overvurderer sine egne og administrationens evner til virkelig at klare det, man stiller sig som opgave: at regulere hele byggeriet i dette land.

Resultatet af lovforslaget, således som det nu formentlig vedtages, med de ændringsforslag, der er stillet, vil altså blive, at vi får et større statsstøttet byggeri på det udstøttede byggeris bekostning, og vi får formentlig et større byggeri af sociale boligselskaber på det private byggeris bekostning, men vi får ikke nogen forhøjelse af den samlede boligmasse. Som jeg har givet udtryk for før, er jeg meget nervøs for, at det modsatte vil finde sted; tiden og udviklingen vil vise os, hvem der har ret.

Jeg synes stadig væk, man må erkende, at situationen er meget alvorlig, og vi har gennemlevet en række år, hvor man har forsøgt at følge det princip, man nu synes at ville fortsætte med at hylde. Må jeg have lov til at minde den højtærede boligminister om de oplysninger, som gives i årsberetningen for Byggeriets Realkreditfond, hvor man gør resultatet af boligstoppet op. Det har naturligvis været meningen med byggestoppet, at der skulle ske en tilbagegang, men det er alligevel